

Моргуляк Михайло
здобувач вищої освіти ОС «Бакалавр»
спеціальності 072 «Фінанси, банківська справа та страхування»
Науковий керівник: **Лаврук В.В.**
д.е.н., доцент, професор кафедри фінансів,
банківської справи, страхування та електронних платіжних систем
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ТВАРИННИЦТВА

У період соціально-політичних змін, характерних практично для усіх сфер суспільної діяльності України, актуальною проблемою залишається покращення інвестиційної діяльності. А тому варто вказати на необхідність втручання держави не тільки у залагодження політичних і соціальних процесів, що відбуваються у суспільстві, але й на координування заходів державної політики, що спрямовуються на інвестиційне забезпечення основних сфер суспільної діяльності, зокрема галузі тваринництва[2].

Нині тваринництво є складною соціально-економічною системою і стратегічною галуззю у підпорядкуванні якої знаходяться ті функціонально-організаційні підсистеми, котрі тісно пов'язані одна з одною за інтересами і функціональним спрямуванням виробництва тваринницької продукції[4].

Водночас для свого стабільного функціонування вони потребують створення належних умов з метою підвищення конкурентоспроможності виробленої продукції, що направляється на задоволення потреб населення та забезпечує високий рівень продовольчої безпеки країни. У вирішенні цих важливих для держави суспільних проблем значну роль слід відвести виваженій (з комплексним характером спрямування) і ефективній державній політиці як системного засобу суспільно-політичних процесів. Вона повинна у першу чергу своєчасно реагувати на зміни у суспільстві, державі, на одночасну появу

різносторонніх і взаємопов'язаних проблем та забезпечувати ефективний результат їхнього розв'язання[3].

Державна політика, що передбачатиме у своїх заходах забезпечення інтенсивного розвитку тваринництва, повинна сприяти проведенню ефективної інвестиційної політики, основною метою якої є інвестування придбання високопродуктивних тварин, технічного переоснащення та модернізації виробничих процесів[7].

Особливо важливе значення має спрямування інвестицій (власних, залучених, запозичених) у інтенсивний розвиток тваринництва, котре потребує прискіпливої уваги держави, оскільки її належить забезпечити формування обґрунтованої державної інвестиційної політики і залагодити у цій галузі процес інвестиційної діяльності. У цьому випадку державна політика повинна сприяти збереженню головних параметрів і критеріїв державної інвестиційної політики, оскільки в іншому випадку галузь тваринництва і надалі втрачатиме здатність до розширення складу генетичного потенціалу, розмірів виробництва, динамічного саморозвитку та конкурентоспроможності[5].

На тепер досить тривожним є сучасний стан суспільного розвитку в країні, оскільки спостерігається значне послаблення фінансового сектора і конкуренції, незначний рівень виділення грошових коштів на розвиток наукових, техніко-технологічних, інвестиційно-інноваційних сфер діяльності, а це у свою чергу сприяє нестабільності функціонування більшості суб'єктів господарювання[6].

Отже, основними завданнями держави у складних умовах соціально-політичного розвитку суспільства є налагодження інвестиційної діяльності за рахунок: виявлення інвестиційних можливостей країни та розширення обсягів інвестиційного потенціалу; забезпечення росту привабливості національної економіки та її суспільних сфер діяльності, особливо аграрної, в числі якої важливою слід вважати галузь тваринництва; удосконалення системи фінансово-кредитних ресурсів з метою посилення рівня інвестиційної

діяльності; збільшення розміру інвестиційних ресурсів за рахунок залучення коштів внутрішніх резервів, іноземних інвесторів та заощаджень громадян.

Варто вказати на необхідність втручання держави не тільки у залагодження політичних і соціальних процесів, що відбуваються у суспільстві, але й на координування заходів державної політики, що спрямовуються на інвестиційне забезпечення основних сфер суспільної діяльності, зокрема галузі тваринництва. У контексті зазначеного важливу роль відіграє державна політика, котра сприяє формуванню інвестиційної політики, що забезпечує управління інвестиційною діяльністю (комплекс практичних дій юридичних осіб, держави і громадян по реалізації інвестицій), використовуючи сформовані заходи і нормативно-законодавчі акти.

Тут значне місце відводиться заходам фінансової підтримки, серед яких основна увага надається залученню з різних джерел інвестиційних ресурсів. Вони повинні бути спрямовані на формування племінного генетичного потенціалу тварин, модернізацію тваринницьких ферм і комплексів, виробництво інноваційних видів тваринницької продукції та підвищення її якості. Державна політика, використовуючи свої важелі впливу, сприяє здійсненню інвестиційної політики, котру слід постійно спрямовувати на забезпечення позитивного інвестиційного іміджу країни, сприятливого інвестиційного клімату у її основних сферах суспільної діяльності[10].

Державна інвестиційна політика є не тільки основою для управління інвестиційною діяльністю, але й визначає напрям активізації інвестиційних процесів у країні. Слід зазначити, що під державною інвестиційною політикою розуміється комплекс правових, адміністративних і економічних заходів держави, що спрямовуються на активізацію поширення інвестиційних процесів [11], але не зазначається за рахунок яких ресурсів буде здійснюватися цей процес. Інші автори теж дотримуються думки, що державна інвестиційна політика являє собою комплекс заходів і перспектив розвитку інвестиційної діяльності, мета якої полягає у залученні інвестиційного потенціалу, створенні

умов для вкладення інвестицій і забезпечення стійкого соціально-економічного розвитку країни [1].

У цьому трактуванні вбачається більш активна участь держави у сприянні інтенсивній інвестиційній діяльності. У якості суб'єктів інвестиційної політики виступають також центральні органи державної влади, органи регіонального, галузевого управління, керівники підприємств й організацій.

Вважаємо, що державна інвестиційна політика являє собою систему розроблених державними органами заходів, що забезпечують процес накопичення і використання фінансових ресурсів та управління інвестиційною діяльністю у галузі тваринництва, котра є об'єктом політики поряд з іншими виробничими об'єктами.

Встановлено, що процес організації інвестиційної діяльності практично залежить від держави, котра має обґрунтовано формувати державну інвестиційну політику, ураховуючи при цьому усі особливості національної економіки. Державна політика при сприянні інвестиційному забезпеченні галузі тваринництва повинна передбачати не тільки виділення бюджетних коштів, але й розроблення соціальних і роз'яснювальних програм та створення сприятливого для інвестування середовища. Українським важливим аспектом при реалізації державної інвестиційної політики визначати пріоритетні напрями інвестування, оскільки спостерігається дефіцит бюджету та несвоєчасність його наповнення. Вважаємо, що однією із важливих умов подальшого розвитку тваринництва є посилення поєднання взаємозв'язку інвестиційної та інноваційної діяльності щодо збільшення вкладання грошових коштів (власних, державних, приватних) у сучасні інноваційні технології та виробництво якісних тваринницьких продуктів. При цьому держава повинна забезпечити регулювання і контроль інвестиційного розвитку тваринництва за рахунок поєднання наукової і виробничої діяльності, спрощення процедури фінансово-кредитної підтримки інвестиційної діяльності, впровадження пріоритетних інвестиційних проектів і страхування на випадок появи ризикових процесів.

Список використаних джерел:

1. Сокурєнко П.І., Кришан О.Ф. Інвестиційна політика як ефективна форма управління ухваленням інвестиційних рішень. Європейський вектор економічного розвитку. 2010. № 1 (8). С. 208- 214.
2. Лаврук В. В. Модернізація галузі тваринництва як умова продовольчого забезпечення населення України. Економіка АПК. 2016. № 12. С. 43–50.
3. Лаврук А., Лаврук В. Проблемы возрождения и развития отрасли животноводства в Украине. Przegląd Wschodni europejski. 2019. Vol.X. No.1. Pp.201-213.
4. Лаврук В. В. Система інноваційного забезпечення сільського господарства. Інвестиції: практика та досвід. 2010. № 14. С.14-17.
5. Лаврук В.В. Стан інформаційного забезпечення інноваційного розвитку в аграрному секторі. Економічний простір. Зб. наук. праць. 2009. №21. С. 147-154.
6. Лаврук В.В. Техніко-технологічне переоснащення тваринництва // Подільський вісник : сільське господарство, техніка, економіка. 2017. Вип. 2 (26). С. 173-181.
7. Лаврук В.В. Фінансове забезпечення економічної модернізації і розвитку тваринництва аграрних підприємств. Економіка та суспільство. Електронне фахове видання. Мукачівський державний університет. 2017. №9. С. 270-275. Режим доступу: <http://economyandsociety.in.ua>.
8. Лаврук В.В. Оцінка виробництва споживання населення продукції тваринництва. Економіка та держава. 2017. № 6. С. 72–74.
9. Лаврук В.В. Технологічні процеси у виробництві продукції тваринництва. Агросвіт. № 12. 2017. С. 15-19.
10. Чистов С.М., Никифоров А.Є., Куценко Т.Ф. та ін. Державне регулювання економіки: навч. посібник. К.: КНЕУ, 2000. 316 с.